

முன்னாலே சென்றோரின் பின்னால் சென்றவரின் வழியினிலே... ஈழப் போர் 3 - பாகம் II

[திங்கட்கிழமை, 25 சனவரி 2010, 03:25 GMT] [புதினப் பணிமனை]

முதற் பதிப்பு: Puthinam.com
2009-06-29 18:19:30

தயை கூர்ந்து நான் சொல்கின்ற கருத்துக்களைத் திறந்த மனதோடு - ஒரு விஞ்ஞான சிந்தனையோடு கிரகியுங்கள்.

கடமை உணர்வோடு உண்மையைச் சொல்ல முனையும் ஒருவனோடு கோவிக்காதீர்கள். விலகி இருப்போரைச் சேர்த்துச் செல்ல வேண்டிய காலத்தில் இருக்கும் போது, சேர்ந்து இருப்போரை விலக்கி விடாதீர்கள்.

தமிழீழ விடுதலைக்கான ஆயுதப் போர் இப்போது ஒரு நிறுத்தத்திற்கு வந்து விட்டது.

ஓர் ஆயுதப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லக்கூடிய அகச் சூழல் தாயகத்தில் இப்போது இல்லை.

அம்பாறைக் காட்டில் ராம் அடுக்கெடுக்கிறார் என்பதெல்லாம் வெறும் கதை; வன்னிக் காட்டில் ஆயிரக்கணக்கில் புலிகள் பதுங்கியிருக்கின்றார்கள் என்று சொல்லப்படுவது சத்த வதந்தி; நாளை அவர்கள் வெளியில் வந்து, கெரில்லாப் போர் நடாத்தி, சாதனைகள் புரிவார்கள் என்று காத்திருப்பது வெறும் கற்பனை.

தயவு செய்து கெரில்லாப் போர் முறையை (Guerrilla Warfare) விளங்கிக்கொள்ளுங்கள்:

பொதுமக்கள் வாழாத இடத்தில் - அது காட்டுப் புறமோ அல்லது நாட்டுப் புறமோ - ஒரு கெரில்லாப் போராளி வாழ்வதென்பது சாத்தியமே இல்லாத விடயம்.

கெரில்லாப் போர் முறைக்கு அடிப்படையானது மக்கள்:

மக்கள் தமது ஊர்களில் வசிக்க வேண்டும்; வசித்தாலும், போராட்டத்திற்கு அவர்கள் தயாராக இருக்க வேண்டும்; தயாராக இருந்தாலும், ஒரு கெரில்லாப் போராளிக்கு உதவ அவர்கள் முன்வர வேண்டும்; முன்வந்தாலும், எதிரிப் படைகளின் கண்களுக்குள் சிக்காது இருக்க வேண்டும்.

தமிழீழத்தின் தற்போதைய களப் புறநிலையில் இவை எதுவுமே இல்லை:

ஒரு கெரில்லாப் போராட்டத்தை நடத்தும் ஏது நிலையோ அல்லது அதன் விளைவுகளைத் தாங்கும் சக்தியோ மக்களுக்கு இப்போது இல்லவே இல்லை.

அதே நேரம் - ஓர் ஆயுதப் போராட்டத்திற்கு ஆதரவு பெறக்கூடிய புறச்சூழல் இந்தப் பூலோகத்திலும் இப்போது இல்லை.

ஆயுதப் போராட்டத்தைப் பின்புலமாக வைத்து அரசியல் போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லும் காலம் - உண்மையில் செப்டெம்பர் 11, 2001 அன்றுடன் இந்த உலகத்தை விட்டும், கடந்த மே 18, 2009 அன்றுடன் தமிழர்களை விட்டும் போய்விட்டது.

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர் பாலசிங்கம் நடேசன்

கடந்த காலத்தைத் திரும்பிப் பார்ப்பதென்பது வரலாற்றுப் புதைகுழியை அகழ்வாராய்ந்து உக்கிப் போன எலும்புகளை எடுத்து அழகு பார்ப்பதற்கு அல்ல; பழைய பட்டறியின் பாடங்களிலிருந்து எதிர்கால வாழ்வை ஒழுங்கமைப்பதற்கே.

வடிவத்தை மாற்றாது ஆயுதப் போராட்டத்தையே நாம் நடாத்திக்கொண்டிருந்த கடந்த 25 வருட காலத்தில் - இந்தப் பூலோகம் நான்கு உலக ஒழுங்குகள் ஊடாக மாறி, மாறி வந்துவிட்டது:

சில ஒழுங்குகள் எமக்குச் சாதகமானவையாக அமைந்தன; சில ஒழுங்குகள் எமக்குப் பாதகத்தையே செய்தன.

1. **பனிப் போர் காலம் (..... - 1990):** உலகம் இரண்டாகி அமெரிக்கா மற்றும் ரஷ்யா தலைமையில் பிரிந்து நின்றது; ஏதோ ஒரு பக்கத்தோடு சார்ந்திருந்து - அரசியல் விடுதலைக்கான ஆயுதப் போராட்டங்களை முன்னெடுக்கக்கூடிய ஏது நிலைகள் அப்போது இருந்தன; இது எமக்குச் சாதகமாய் அமைந்தது. தென்னாசியாவின் புவிசார் அரசியல் (Geo-Politics) காரணிகளால் தமிழீழ விடுதலைக்கான ஆயுதப் போராட்டமும் முனைப்புப் பெற்றது.
2. **பனிப் போருக்குப் பின்னான காலம் (1990 - 2001):** கொம்பூனிசம் கரைந்து போக, ஒற்றை வல்லரசாகிய அமெரிக்காவின் கீழ் உலகம் திரண்டது; மேற்கின் நலன்சார்ந்த ஆயுதப் போராட்டங்கள் வெல்ல வைக்கப்பட்டன. தென்னாசியப் பிராந்தியம் முக்கியமற்றதாக இருந்ததாலும், ராஜீவ் காந்தியின் இறப்போடு விலகி நிற்கும் கொள்கையை இந்தியா கடைப்பிடித்ததாலும் - இந்தக் காலமும் எமக்குச் சாதகமாய் அமைந்தது; தமிழீழ விடுதலைக்கான ஆயுதப் போராட்டம் இன்னும் சற்று வளர்ச்சி கண்டது.
3. **செப்டெம்பர் 11-க்குப் பின்னான காலம் (2001 -):** பனிப்போர் காலத்தைப் போலவே இந்தத் தடவையும் உலகம் இரண்டாகி நின்றது; ஆனால், இந்தத் தடவை அரசுகள் (States) எல்லாம் ஒரு பக்கத்தில் இருந்துகொண்டு அரசு-அல்லாத-ஆயுத-இயக்கங்களை (Non-State-Armed-Actors) அடுத்த

பக்கத்தில் வைத்தன; "பயங்கரவாதிகள்" என்று அவர்களுக்குப் பெயர் சூட்டின. நியாயபூர்வமான வேட்கைகளுக்காகக் கூட (Legitimate Aspirations) ஆயுதப் போராட்டம் ஒன்றை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கான தூழல் உலக அரங்கிலிருந்து முற்றாக அகற்றப்பட்டது.

2001, டிசெம்பர் 25, நத்தார் நாள், மாலை: லண்டனில், அவரது வீட்டில், பாலா அண்ணையுடன் கதைத்துக்கொண்டிருந்தேன். அப்போது - தமிழர் தாயகத்தில் 70 விதமான நிலப்பரப்பு விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது; போர் வலுச் சமநிலையில் புலிகள் ஆதிக்கம் செலுத்தினர்; 2002 ஆம் ஆண்டின் போர் நிறுத்த உடன்படிக்கை உருவாகியிருக்கவில்லை; அதனை உருவாக்கும் ஏற்பாடுகளில் பாலா அண்ணை ஈடுபட்டிருந்தார்.

அன்றி கொடுத்த தேர்வை அருந்தியபடி அவர் நிதானமாகச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்; நான் பொறுமையாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன்...

வார்த்தைக்கு வார்த்தை இன்னும் பசுமையாய் அவர் குரல் என் நெஞ்சில்:

"இது ஒரு மிக முக்கியமான கால கட்டம், ஐசே... இதை நாங்கள் சரியாக விளங்கிக்கொள்ள வேணும்..."

இராணுவ ரீதியில் எங்களால் முடிஞ்ச அளவு உச்சநிலைக்கு நாங்கள் வந்திட்டம். பெருமளவு நிலமும் எங்கட கையில இருக்குது. இதில இருந்து நல்ல அரசியல் விளைவுகளை எடுக்க வேணும். வரப் போகிற போர் நிறுத்தத்தையும், பேச்சுவார்த்தையையும் நாங்கள் சரியாகக் கையாள வேணும்...

இந்தியாவும் இதில ஒரு முக்கியமான factor தானேடாப்பா... ராஜீவ் காந்தியினர் கொலைக்குப் பிறகு இங்க என்ன நடக்குது எண்டு இந்தியாவும் அவதானிச்சுக்கொண்டல்லோ இருக்குது... அதையும் நாங்கள் மறக்கக் கூடாது.

அடுத்த பக்கத்தில் - அவனொருத்தன் அமெரிக்காவில் அடிச்சப்போட்டு ஒடிப் போய் குகைக்குள்ள ஒழிஞ்சுகொண்டு இருக்கிறான். இப்ப அமெரிக்காவுக்குப் பின்னால் மேற்குலகம் திரண்டு நிற்குது...

ஆயுதங்களில் கை வைக்கிறது இப்ப எங்களுக்கு பாதகத்தையே செய்யும்... இதுக்குள்ள நிறைய சூட்சுமங்கள் இருக்குதடாப்பா... அதுகளை சரியாக நாங்கள் விளங்கிக்கொள்ள வேணும்.

எங்கட போராட்டம் சர்வதேசமயப்படுவது ஒரு விதத்தில் நல்ல விசயம் தான். ஆனால், அதில தான் ஆபத்துக்களும் இருக்குது.

போராட்டம் அனைத்துலக மயப்பட்டால் அதில தங்களுக்கு என்ன நன்மை, என்ன தீமை என்று தான் எல்லா நாடுகளும் பார்ப்பாங்களை இல்லாமல், தமிழ்ச் சனங்களுக்கு எது நன்மை என்று ஒருத்தனுக்கும் அக்கறையில்லை.

செய்யுறம் எண்டு போட்டுச் செய்யாமல் விடுவாங்கள்; செய்யாமட்டம் எண்டு போட்டுச் செய்வாங்கள்: நாங்கள் அமைதியாக இருக்க வேணும்.

யானையினர் காதுக்குள்ள எறும்பு போன மாதிரி எங்கட பொறுமையைச் சோதிப்பாங்களடாப்பா... புத்தரைப் போல நாங்கள் அமைதியா இருந்து - பொறுமையாகவும், புத்திசாலித்தனமாகவும் காய்களை நகர்த்த வேணும்.

இது கத்திகு மேல நடக்கிறதைப் போல... திரும்பவும் சண்டை துவங்கினால் எங்கட போராட்டத்தை அழிச்சுப் போட்டுத் தான் எல்லாரும் அடுத்த வேலை பார்ப்பாங்கள்...

அதே நேரம் - பேச்சுவார்த்தை, சமாதானம் அது இது என்று இழுத்தடிச்சு, சலிப்பு வரப்பண்ணியும் போராட்டத்தை அழிக்கப் பாப்பாங்கள்... நாங்கள் கவனமாக இருக்க வேணும்.

எங்கட கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிற நிலத்தை இழக்காமலும், நாங்கள் உருவாக்கி வைச்சிருக்கிற அரச கட்டுமானங்களை சிதையவிடாமலும், முக்கியமாக எங்கட படகை கட்டுமானங்களைக் கலைய விடாமலும் பாதுகாக்க வேணும். அதுகள் தானேடாப்பா எந்த பேச்சுவார்த்தைக்கும் எங்கட துரும்புச் சீட்டு.

அதனால் - சண்டைக்குப் போகாமலும், இழுத்தடிக்க விடாமலும் - இரண்டுக்கும் நடுவால் - மிகக் கவனமாக நாங்கள் காய்களை நகர்த்த வேணும்... சண்டை துவங்கினால் எங்களை முடிச்சுப் போடுவாங்களடாப்பா."

இடைநிறுத்தி, தேனீர் குவழையை அவர் வாயில் வைத்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டேன்.. "அண்ணை, அப்ப தமிழீழம்?!"

பாலா அண்ணை நிமிர்ந்து எனது கண்களைப் பார்த்துச் சொன்னார்...

"எடுக்கலாமடாப்பா... அதை எடுக்கத்தானே தலைவர் பதினெட்டாயிரம் மாவீரர்களைக் குடுத்தவர்... அதை எடுக்கத்தான்ராப்பா வேணும்..."

ஆனால், ஒரு விசயத்தை விளங்கிக் கொள்ளு - இனி ஆயுதப் போராட்டம் நடத்த ஏலாது; அதே நேரம், தமிழீழம் வேணுமெண்டு கேட்டுக்கொண்டு பேச்சுவார்த்தைக்கும் போக ஏலாது.

தனிநாடு வேணுமெண்டு நாங்கள் கேட்க, சிங்களவன் ஏலாது எண்டு சொல்ல, பிறகு அங்க பேசுறதுக்கு என்னடாப்பா இருக்குது...?

அதனால் - ஏதோ ஒரு விதமான ஒரு சுயாட்சி முறைக்கு நாங்கள் தயார் எண்டு சொல்ல வேணும். அந்த விசயத்தில் நாங்கள் இதயசுத்தியோட இருக்கிறம் எண்டு இந்த உலகம் நம்ப வேணும்.

சிங்களவன் எங்களுக்கு ஒண்டும் தர மாட்டான்; ஆனால், அதை நாங்கள் இந்த உலகத்திற்கு நிரூபிக்க வேணும்.

இந்தப் பேச்சுவார்த்தையைச் சரியாகக் கையாண்டால் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து இராணுவத்தையும் வெளியேற்றலாம், பிறகு தமிழீழத்தையும் எடுக்கலாமடாப்பா.

ஆனால், அவசரப்படக் கூடாது... இப்ப எதுவுமே எங்களுக்குச் சாதகமாக இல்லை; பொறுமை தான் மிக முக்கியம்," என்று அவர் முடித்தார்.

செப்டெம்பர் 11-க்குப் பின்னான "பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான போர்" காலம் இப்படியாக நீள, 2004 ஆம் ஆண்டு காங்கிரஸ் கட்சி இந்தியாவில் ஆட்சிக்கு வந்த நிகழ்வு பாலா அண்ணையின் நிம்மதியைக் குலைத்தது; தமிழினத்தின் எதிர்காலத்தின் மீது கரு மேகங்கள் சூழுவதாக அவர் கவலையுற்றார்.

தமிழினம் அடுத்த கட்டத்திற்கு நகருவதற்கு எஞ்சியிருந்த ஒரே வழி - இந்தியாவைச் சமாளித்து, அதன் கோபத்தைத் தணித்து, அதனோடு அனுசரித்துப் போவதே என அவர் உணர்ந்தார்.

முதற்படியை நல்லபடியாக எடுத்து வைத்து, அறுந்து போய் கிடந்த உறவுகளை மீள்பிணைத்து, தமிழர் நிலையைப் பலப்படுத்த - செம்மையான ஒரு வாய்ப்புக்காக அவர் காத்திருந்தார்.

2006 ஜூலையில் - என்.டி.ரி.வி ஆட்கள் லண்டனுக்குத் தேடி வந்த போது அதை ஒரு நல்ல வாய்ப்பாகக் கருதினார்.

என்ன கேட்பார்கள் என எதிர்பார்த்து, அவசரப்படாமல், இரண்டு நாட்கள் காத்திருக்க வைத்து, சிந்தனையைச் செதுக்கி, வார்த்தைகளைச் செப்பனிட்டு, யாரையும் நோக்கிக்காமல் அவற்றைக் கோர்த்தெடுத்து -

"மன்னிப்புக் கேட்டல்" என்ற நிலைக்குப் போகாமலும், அதற்கு ஒரு நூலிழை அளவு கீழே வரை சென்றும் - மிகவும் சாதாரணத்துடன் அவர் அன்று அந்தக் கேள்வியைக் கையாண்டார்.

கண்கள் சிவக்க, இரத்தம் கொதிக்க - தமிழினத்தின் சுயமரியாதையை பாலசிங்கம் விற்றுவிட்டாரென இனமானச் சிங்கங்கள் பொங்கினர்.

வன்னியிலிருந்து போன தொலைபேசி அழைப்பு ஒன்று தமது அதிருப்தியை அவருக்குத் தெரிவித்தது.

அதே என்.டி.ரி.வி காரர்கள், அடுத்த ஓரே வாரத்தில் கிளிநொச்சிக்குப் போய் தமிழ்ச்செல்வனிடம் கேட்க, அவர் அது பாலசிங்கத்தின் தனிப்பட்ட கருத்து என்றவிதமாகப் பதிலளிக்க - குழப்பமாகி, சர்ச்சையாகி - மனம் நொந்த பாலா அண்ணை பற்றுநோய் தாக்கி படுக்கையில் வீழ்ந்து, டிசெம்பர் 14 அன்று அவர் கண்களை மூடிய போது, கிழக்கு ஏற்றெவே தமிழர்களிடமிருந்து பறிபோய்விட்டிருந்தது.

பற்றுநோய்ப் படுக்கையில் இருக்கும் போது, பார்க்க வந்த எரிச் சொல்வெறுமுக்கு ஒரு தகப்பனின் கவலையோடு அவர் சொன்னாராம், "பல்லாயிரக்கணக்கில் சனங்கள் சாகப் போகுது, எரிச்; எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளுக்கு அப்பால் அந்தப் போராளிகள் ஒவ்வொருத்தரும் தமது மக்களின் விடுதலைக்காகப் போராட வந்த தூய உள்ளங்கள். அவங்களைக் காப்பற்ற நான் உயிரோட இருக்கமாட்டன்; என்ன செய்தாவது அந்த உயிர்களைக் காப்பற்றுங்கோ" என்று.

பாலா அண்ணை எம்மைப் பிரிந்து சரியாக இரண்டு மாதங்களின் பின் - 2007 பெப்ரவரி 15 இல் வன்னிப் படையெடுப்பை தொடங்கியது சிங்கள தேசம்.

4. *புதிய பனிப் போர் காலம் (2005 -)*: பூகோள வல்லரசாக எழுச்சி கொள்ளும் சீனாவுக்கு இந்து சமுத்திரம் தேவைப்பட்டது; அது சிறிலங்காவுக்கு உதவியது. புலிகளை அழிக்க விரும்பிய இந்தியாவுக்கு ஒரு போர் தேவைப்பட்டது; அதுவும் சிறிலங்காவிற்கு உதவியது.

பொருளாதார ரீதியில் சீனாவோடு சார்ந்திருந்ததால் இந்து சமுத்திரத்தில் அதன் ஆதிக்கத்தை நேரடியாக எதிர்கொள்ள வழியற்றிருந்த அமெரிக்காவுக்கு அதைச் செய்வதற்கு இந்தியா தேவைப்பட்டது; முடிவாக, இந்தியாவை மீறி தென்னாசியாவில் மேற்குலகம் ஒரு துரும்பைக் கூட அசைக்க விரும்பாத சூழல் பிறந்தது.

2008 கார்த்திகையில் எமது அன்புக்குரியவர் ஒருவரை தொலைபேசியில் அழைத்த சூசை அண்ணை, "இனி உங்களோட கதைப்பனோ தெரியாது, நீங்கள் சுமாய் இருங்கோ என்று சொல்லுதற்கும், பாலா அண்ணை சொல்லிப் போட்டுப் போன மாதிரியே இங்க எல்லாம் நடக்குது எண்டுறதை சொல்லுதற்கும் தான் கூப்பிட்டானா" என்று சொன்னாராம்.

அவரவர் புவிசார் நலன்களுக்காக (Geo-Political Interests) ஒவ்வொரு நாடும் ஒவ்வொன்றைச் செய்ய, மே 21, 1991-க்குப் பழி தீர்க்க இந்தியா தன் பங்கைச் செய்ய - மே 18, 2009 அன்று தமிழீழ விடுதலைக்கான ஆயுதப் போராட்டம் நிரந்தரமான முடிவுக்கு வந்துவிட்டது.

இப்போது நாம் - உலகச் சூழலுக்கு ஏற்ற வேறு வழிகளைப் பார்க்க வேண்டும்.

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் முதுபெரும் தளபதிகளான பிரிகேடியர் சூசை, பிரிகேடியர் பாணு ஆகியோர் 'தேசத்தின் குரல்' அனரன் பாலசிங்கம் அவர்களுடன்

* * * *

கடந்த 60 ஆண்டு காலத்தில் முதற் தடவையாக - தமிழ்த் தேசிய இனம் இப்போது தான் என்றுமில்லாத அளவுக்குப் பலவீனமாகி நிற்கின்றது.

தமிழ்த் தேசிய இனம் என நான் இங்கு குறிப்பிடுவது தமிழைத் தாய் மொழியாகப் பேசும் எல்லோரையும் சேர்த்த ஓரே மக்கள் இனம்.

எமது இனம் இப்போது எல்லா வழிகளிலும் பூதாகரமான பேராபத்தை எதிர்கொண்டு நிற்கின்றது.

எம்மைக் கொன்றொழித்துவிட்டு, எஞ்சியோரைத் துரத்தியடித்துவிட்டு, மிஞ்சியோரைத் தடுப்பு முகாம்களுக்குள் போட்டு அடைத்துவிட்டு பெளத்த சிங்களப் பேரினவாதப் பூதம் இப்போது திரிரோடு நிற்கின்றது.

எமது சமூகக் கட்டமைப்பினதும் பொருளாதார வாழ்வினதும் ஆதாரமான எம் நிலங்களை விழுங்கிவிட்டு அந்தப் பேரினவாதப் பூதம் இப்போது ஏப்பம் விட்டு நிற்கின்றது.

தமிழரது தாயகக் கோட்பாடும், தேசியத் தன்மையும், இனத் தனித்துவமும், அவற்றின் விளைவாகத் தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் அடிப்படை அரசியல் உரிமைகளும் அந்தப் பேரினவாதப் பூதத்தின் கைகளில் முழுமையாகச் சிக்கி அழிவை எதிர்கொண்டு நிற்கின்றன.

எமக்கு முன்னால் இப்போது மிகப் பெரிய ஒரு களம் விரிந்து கிடக்கின்றது.

இது புதிய களம்; புதிரான களம்; இரும்பினால் ஆன ஆயுதங்கள் கொண்டு வெல்ல முடியாத களம்; அறிவின் உச்சப் பயன்பாட்டுக்கான களம்.

அன்புடையோர்களே!

எம் மத்தியில் கருத்து வேற்றுமைகள் இருந்தன; இப்போதும் இருக்கின்றன. ஆனால், அது செல்ல வேண்டிய பாதை பற்றியதே அல்லாமல், செல்ல வேண்டிய இலக்கு பற்றியதல்ல.

எம் மத்தியில் குழப்ப நிலை இருந்தது; இப்போதும் இருக்கின்றது. ஆனால், அது தமிழீழத் தனியரசு சாத்தியமானதா இல்லையா என்பதே அல்லாமல், தமிழீழத் தனியரசு தேவையானதா இல்லையா என்பது பற்றியதல்ல.

சிங்களப் பேரினவாதம் தானாகவே முன்வந்து தமிழர்களுக்கு நீதி வழங்கப் போவதில்லை என்ற தெளிவிலும், ஏதோ ஒரு வகையில் நாமாகவே போராடித்தான் தமிழர்களின் அரசியல் உரிமைகளைப் பெற்றெடுக்க வேண்டும் என்ற முடிவிலும் - எங்களுக்குள் கருத்து வேறுபாடுகளோ அல்லது குழப்ப நிலைகளோ இருந்ததில்லை; இப்போதும் இல்லை.

அந்த முடிவோடும் தெளிவோடும் தான் - நாம் விரித்துக்கொண்ட அதே இலட்சியத்தைத் தாங்களும் விரித்துக்கொண்டு தான் - எம் தேசத்தின் 30 ஆயிரம் புதல்வர்கள் தங்கள் வாழ்வை அர்ப்பணித்துப் போராடினார்கள்; தங்கள் உயிர்களைத் தந்தார்கள்.

அண்ணனை நேசிப்போர் அவருக்காகவும், அவரை விமர்சிப்போர்கள் - அவருக்காக அல்லாவிட்டாலும், எமக்காகத் தமது உயிர்களை தந்த அந்த 30 ஆயிரம் போராடிகளின் உயிர்களுக்காகவேனும் அவர்கள் பயணித்த அதே பாதையில் தொடர்ந்து நடையிட அணிவகுக்க வேண்டும்.

பிரிந்து சிதறி நாங்கள் தூள்களாகப் போய்விடும் நாளுக்காகத் தமிழர்களின் எதிரிகள் காத்திருக்கின்றார்கள்.

விடுதலைப் புலிகளின் போர் வலுவை விழ்த்திவிட்ட பின், தமிழர்களின் ஒற்றுமையைச் சிதைத்து - எங்களின் அரசியல் திறனையும் நொருக்கி - எங்களை நிரந்தர அடிமைகளாக்கும் காரியங்களில் அவர்கள் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

மதங்களாக, குழுக்களாக, கட்சிகளாக, பிரிவுகளாகத் திசைக்கு ஒன்றாய் சிதறாமல் - சகிப்புத் தன்மையுடன், உள்வாங்கும் மனதுடன், விட்டுக்கொடுப்புடன், தவறுகளை ஏற்கும் திறந்த இதயத்துடன் - நாம் எல்லோருமே 'தமிழர்கள்' என ஒன்றிணைய வேண்டும்.

அந்த ஒன்றிணைவு இல்லையென்றால் எம்மில் யாருக்குமே எதுவுமே இலங்கைத் தீவில் கிடைக்கப்போவதில்லை.

எமக்கிடையில் இறுகிய ஒற்றுமையும், மனம் திறந்த கூரிய சிந்தனையும், எதிர்காலம் பற்றிய தெளிந்த பார்வையுமே - எம் எல்லோருக்குமான எல்லாவற்றையும் வென்றெடுப்பதற்கு நாம் கையிலெடுக்க வேண்டிய ஆயுதங்கள்.

புதிய வடிவத்தில், புதிய பரிமாணத்தில், புதிய தழுவிற்குள் நுழைகின்ற தமிழீழப் போரில் இந்த ஆயுதங்கள் இருந்தால் எந்தப் பலத்தாலும் எங்களை வீழ்த்த முடியாது.

தமிழீழப் போர் - 1 மற்றும் தமிழீழப் போர் -2 ஆகியன கற்றுத் தந்திருக்கும் பாடங்களை அடிப்படையாக வைத்து தமிழீழப் போர் - 3 இனை நாம் வடிவமைக்க வேண்டும்.

அனைத்துலக உறவு விடயங்களில் Smart Power என்ற ஒரு சொல் வழக்கத்தில் உள்ளது.

Hard Power என்பது போர்-சார் பலத்தைக் குறிப்பதும், Soft Power என்பது போர்-சார்பற்ற ஏனைய பலங்களைக் குறிப்பதுமாகும்.

Smart Power என்பது - ஏனைய நாடுகளுக்கு இடையில் இருக்கும் உறவு, உறவற்ற மற்றும் முரண்பட்ட நிலைகளைச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தி - Hard Power மற்றும் Soft Power மூலம் சாதக முடியாத விடயங்களைச் சாதிப்பதற்கு ஒரு நாடு அல்லது இனம் கொண்டிருக்கும் நுண்ணறிவுப் பலத்தைக் குறிப்பதாகும்.

இன்று பெரும் உலக வல்லரசுகளே ஒன்றை ஒன்று மேவி எழுவதற்காக இந்த நுண்ணறிவுப் பலத்தைத் தான் பயன்படுத்துகின்றன; சிறிலங்கா கூட இதே நுண்ணறிவுப் பலத்தைப் பயன்படுத்தித் தான் விடுதலைப் புலிகளின் இராணுவ இயந்திரத்தைத் தகர்த்தது.

போர்-சார் பலம் ஒத்துவராத ஓர் உலக ஒழுங்கு கால கட்டத்தில் நாம் எமது Hard Power மூலம் போராட்டத்தை நகர்த்த முனைந்ததால் - இன்று அந்தப் பலம் செயலிழக்கச் செய்யப்பட்டுவிட்டது. Soft Power என்று சொல்லிக்கொள்ளும் அளவுக்கு இப்போது எதுவுமே எம்மிடம் இல்லை.

இப்போது - எம்மிடம் உள்ளதும் நாம் பயன்படுத்தக்கூடியதும் எமது Smart Power-ஐத் தான்.

எந்த 'புவிசார் நலன் அரசியல்' எமது ஆயுதப் போராட்டத்தை முடிவிற்குக் கொண்டு வந்ததோ, அதே 'புவிசார் நலன் அரசியல்' எமது போராட்டத்தை வெல்ல வைக்கும்.

அதற்கான ஏது நிலைகளை நாமும் சேர்ந்தே உருவாக்க வேண்டும்; உருவாகி வருகின்ற ஏது நிலைகளைச் செவ்வனே பயன்படுத்த வேண்டும்.

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் சமாதான செயலகப் பணிப்பாளர் சீவரத்தினம் புலித்தேவன்

உணர்ச்சிவசப்படுவதால், அல்லது உணர்ச்சியை அடிப்படையாக வைத்து அரசியல் காய்களை நகர்த்த முனைவதால் எமக்கு ஆகப்போவது எதுவுமேயில்லை என்பதைத் தயவு செய்து புரிந்துகொள்ளுங்கள்.

எமது பயணத்தின் இறுதி இலக்கு தமிழீழத் தனியரசை அமைப்பது தான். ஆனால், அந்தப் பயணம் மிக நீண்டது; மிக நெருக்கடியானது; நுட்பமான சவால்கள் பல நிறைந்தது.

இந்தப் பயணத்தில் - பழைய வண்டிகளைக் கைவிட்டுவிட்டு சில புதிய வண்டிகளை நாம் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டியிருக்கும்; இந்தப் பயணத்தின் பாதை சில இடங்களில் நெடுஞ்சாலைகளாகவும் சில இடங்களில் குறுந்தெருக்களாகவும் இருக்கும்; இந்தப் பயணத்தின் வழியே சில இடைநிறுத்தங்கள் வரும்; அவற்றில் நாம் சில காலம் தரித்துச் செல்ல வேண்டியிருக்கும். எமது எதிரிகளை முறியடிப்பதற்காக பழைய மற்றும் புதிய நண்பர்கள் சிலரை எம் கூடவே அழைத்துச் செல்ல வேண்டியிருக்கும்.

புதிய வண்டிகளுக்கு மாறுவதோ, குறுந்தெருக்களால் மெல்ல வளைவதோ, இடைநிறுத்தங்களில் சில காலம் தரிப்பதோ, பழைய நண்பர்கள் சிலரை மீண்டும் அணைப்பதோ, புதிய நண்பர்கள் சிலரை எம்மோடு சேர்ப்பதோ - இலக்கை நாம் மாற்றிவிட்டதாகவோ, அல்லது கூடப் பயணிப்போர்களை ஏமாற்ற முனைவதாகவோ அர்த்தமாகாது.

எமக்கு அருகிலே கோலோச்சுகின்ற ஒரு பெரும் வல்லாதிக்கச் சக்தி இந்தியா; நவீன உலக வரலாற்றில் முன்னெப்போதும் இல்லாத கேந்திர அதி

முக்கியத்துவத்தை அது இப்போது பெற்றுவிட்டது; இந்தியாவை மீறி தென்னாசியக் கடலில் ஒரு அலை கூட அசையப் போவதில்லை என்பது நாமே பட்டறிந்துவிட்ட பாடம்; பழைய வீராப்புப் பேச்சுக்களோடு மல்லுக்கு நிற்பது வெறும் அட்டைக் கத்தி வீரம்; இந்தியாவோடு அனுசரித்து, அதனை அவ்வளவுதான், இரு தரப்பு நலன்களையும் அகத்திலெடுத்து, அதன் துணையோடு நமது போராட்டத் தேரை நாம் முன்னகர்த்த வேண்டும்.

உலகப் பெரும் சக்திகள் பலவும் தமிழர் பிரச்சினையின் ஆழத்தை உணர்ந்துள்ளார்கள்; ஆனால், அவர்களின் நலன்களும் எமது போராட்ட வடிவமும் இதுவரை ஒன்றோடு ஒன்று முரண்பட்டு இருந்துவிட்டன. இனிமேல் - நமது புதிய போராட்ட வடிவத்தின் கீழ் - நாம் அவர்களது ஆதரவையும் ஆசீர்வாதத்தையும் பெறவேண்டும்.

கர்வத்துடனும், கௌரவத்தடனும் வாழ்ந்த எமது மக்கள் இப்போது கம்பி வேலிகளுக்குப் பின்னால் கண்ணீரோடு நிற்கின்றார்கள்; அவர்களைப் பக்குவமாக மீட்டெடுத்து அவர்களது பழைய கம்பீர வாழ்வை அவர்களுக்கு நாம் வழங்க வேண்டும்.

இத்தனை ஆண்டு காலம் எமது இனத்தின் விடுதலைக்காகப் போராடிய போராளிகள் பலர் சிங்களத்தின் சிறை முகாம்களில் அடைபட்டுள்ளார்கள்; அவர்களையும் மெதுவாக மீட்டெடுத்து அவர்களது சகவாழ்வுக்கு நாம் வழிசெய்ய வேண்டும்.

உணர்ச்சிப் பெருக்கோடு நாம் வெளி உலகிலிருந்து செய்ய முனையும் எதுவும், சிங்களப் பேரினவாதத்தை உசுப்பேற்றி அங்கே ஆபத்தில் இருப்போரை இன்னும் போர்பத்திற்குள் தள்ளுவதாக அமைந்துவிடக் கூடாது.

தமிழர்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதற்கு இலங்கைத் தீவில் மிஞ்சியிருக்கும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு - சிறிலங்காவின் அரசியலமைப்பக்கு உட்பட்டுச் செயற்பட வேண்டியுள்ளது; வெளியிலிருந்து நாம் எடுக்கும் அரசியல் முயற்சிகள் அவர்களுக்குச் சிக்கலை ஏற்படுத்துவதாக அமைந்துவிடவும் கூடாது.

இவ்வாறாக - எமது நீண்ட சுதந்திரப் பயணத்தில் - எம் ஒவ்வொருவரது தோள்களிலும் வரலாறு சுமத்தியிருக்கும் இந்த உடனடிக் கடமைகளை நிறைவு செய்யும் அதே வேளையில் - எமது நிரந்தர அரசியல் உரிமைகளை வென்றெடுக்கும் பாதையில் நாம் தொடர்ந்து பயணிக்க வேண்டும்.

இரண்டு பூர்வாங்க வேலைத் திட்டங்கள் இப்போது தொடக்க கட்டத்தில் உள்ளன:

1. நாடு கடந்த தமிழீழ அரசாங்கம் [Transnational Government of Tamil Eelam]

2. உலகத் தமிழர் பேரவை [Global Tamil Forum]

முதலாவது - ஓர் அனைத்துலக அங்கீகாரத்துக்கானது [International Recognition]; அதிகாரபூர்வமானது: அடுத்தது - எமது இன ஒருங்கிணைவுக்கானது.

ஒன்று - அரசு; Government: அடுத்தது - மக்கள் சமூகம்; Civil Society

அரசு என்பது மக்கள் சமூகத்தை வழிநடாத்தும் ஒரு தலைமைச் சக்தியாகவும், மக்கள் சமூகம் அந்த அரசைத் தாங்கி நிற்கும் ஒரு தூணாகவும் - ஒன்றுக்கொன்று துணையாக, ஒன்றோடொன்று இணையாக - ஒரே நேரத்தில் ஒரே திசையில் பயணிக்க வேண்டியவை.

இந்த இரண்டு வேலைத் திட்டங்களிலும் முடிந்த முடிவென்று எதுவும் இல்லை; இரண்டு திட்டங்களுமே கருத்தாலுக்காகத் திறந்துவிடப்பட்டுள்ளவை.

தூட்டப்பட்டுள்ள பெயர்கள் முதல் கூட்டப்பட்டுள்ள குழுக்கள், தீட்டப்பட்டுள்ள செயற்திட்டங்கள் வரை எல்லாமே - பொருத்தமான இறுதி வடிவத்தைப் பெறும் வரை தொடர்ச்சியான மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகுபவை.

சாத்தியம் மற்றும் சாத்தியமின்மையைக் கலந்தாலோசித்து, நல்ல மற்றும் தீய விளைவுகளைக் கண்டறிந்து, ஆதரவு மற்றும் ஆதரவற்ற நிலைகளில் கருத்தொருமித்து - விடுவதை விட்டு, எடுப்பதை எடுத்து - ஒரு தேர்ந்த செயலிணக்கத்திற்கு நாம் வர வேண்டும்.

பாலா அண்ணை ஒருமுறை என்னிடம் சொன்னார் - "ஒரு தலைமைத்துவத்தின் அழகு என்பது, செல்ல வேண்டிய இலக்குப் பற்றிய தெளிவில் சலனமின்றி, காலச் சூழலுக்கு ஏற்ப அது மேற்கொள்ளும் அசைவுகளிலேயே தங்கியுள்ளது."

தமிழ்த் தேசிய இனத்திற்கு ஓர் அழகான தலைமைத்துவத்தை வழங்கவேண்டிய பொறுப்பு அனைத்தலக தமிழ் சமூகத்தின் கைகளிலேயே இப்போது உள்ளது.

தி.வழிதி

T.R.Vazhuthi@gmail.com